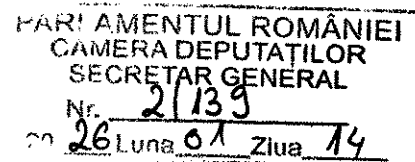

CONSILIUL LEGISLATIV

CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETARIATUL GENERAL

Ref Legislativ
Doamnei Secretar General Adjunct Ioana BRAN-VOINEA,

Urmare adreselor Dumneavoastră nr. Plx.565/17.12.2025 și nr. Plx.567/17.12.2025, vă transmitem, alăturat, avizele Consiliului Legislativ referitoare la:

-propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României;

-propunerea legislativă pentru abrogarea art.290 din Legea nr. 303 din 15 noiembrie 2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor..

În vederea facilitării analizei juridice a proiectelor, vă recomandăm consultarea site-ului oficial al instituției noastre, www.clr.ro, secțiunea „Evidența legislației”, pentru accesarea fișelor actelor normative incidente, cu toate intervențiile legislative suferite.

De asemenea, în secțiunea „Versiuni consolidate” aveți posibilitatea de a consulta versiunile consolidate ale legilor, ordonanțelor, ordonanțelor de urgență, precum și ale hotărârilor cu caracter normativ adoptate de Guvern.

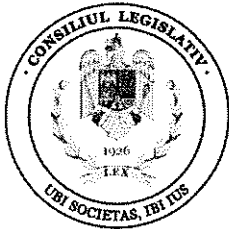
Cu deosebită considerație,

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. R59/13.01.2026

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx.565/17.12.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1171/17.12.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare **completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, în sensul reglementării exprese „(...) a posibilității serviciilor de informații și a celorlalte autorități competente de a crea, dezvolta, administra și utiliza baze de date, sisteme informatice și de comunicații, aplicații și alte resurse în mediul on-line, ca mijloace moderne de realizare a misiunilor în domeniul securității naționale.”**. De asemenea, prin normele propuse se preconizează instituirea unor **reguli privind prelucrarea datelor cu caracter personal în domeniul securității naționale**, măsuri pentru asigurarea securității acestora, obligații ale autorităților din domeniu, o **procedură de plângere pentru persoanele care se consideră vătămate**, dar și **întărirea controlului parlamentar**. Potrivit **Expunerii de motive**, soluția legislativă este necesară deoarece „(...) *Consacrarea legislativă a acestor instrumente are rolul de a asigura*

atât eficiența operațională, cât și conformitatea cu principiul legalității și cu exigențele de previzibilitate a normei, astfel încât persoanele vizate să poată anticipa, într-o măsură rezonabilă, condițiile în care datele lor pot fi prelucrate în scop de securitate națională. Concomitent, este necesară instituirea unor garanții ferme privind respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, cu asigurarea unui echilibru just și echitabil între nevoia de securitate și necesitatea protejării vieții private, a vieții intime, familiale și private, a onoarei și reputației persoanei. În contextul actual, marcat de utilizarea pe scară largă a tehnologiei informației în activitatea de informații și contrainformații, protecția datelor cu caracter personal dobândește un rol central.”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria **legilor organice**, fiind incidente dispozițiile art. 118 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. **Ca observație de fond**, semnalăm că prin modalitatea de exprimare a intenției normative se instituie reguli insuficient conturate - contrare dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare - care nu sunt de natură să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, **fiind susceptibile să încalce prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție**, în componenta privind calitatea legii.

Referitor la **obiectul de reglementare** al prezentei propuneri legislative, semnalăm că, potrivit dispozițiilor **art. 13 lit. a)** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **„Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune;”.**

Astfel, analizând conținutul propunerii legislative constatăm că are ca scop, *pe de o parte*, instituirea cadrului legislativ prin care serviciile de informații și celelalte autorități competente să își poată crea, dezvolta, administra și utiliza baze de date, sisteme informatice și de comunicații, aplicații și alte resurse în mediul on-line, ca mijloace moderne de realizare a misiunilor în domeniul securității naționale, iar *pe de altă parte*, a unor reguli privind prelucrarea datelor cu caracter personal în

domeniul securității naționale, a măsurilor pentru asigurarea securității acestora, a procedurii privind plângerea pentru persoanele care se consideră vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, precum și a unor norme privind întărirea controlului parlamentar asupra acestor autorități și instituții publice, **însă normele propuse sunt susceptibile de a crea paralelism legislativ deoarece se regăsesc în cadrul legislativ care reglementează în prezent domeniul securității naționale.**

De asemenea, constatăm că, potrivit instrumentului de prezentare și motivare, prin proiect se preconizează completarea Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, astfel încât serviciile de informații și celelalte autorități competente să își poată crea, dezvolta, administra și utiliza baze de date, sisteme informatice și de comunicații, aplicații și alte resurse în mediul on-line, ca mijloace moderne de realizare a misiunilor în domeniul securității naționale, fără a se motiva de ce este necesară norma propusă, în ce constă insuficiența legislativă, fără a fi definiți termenii sau anumite expresii care nu se regăsesc în actul normativ de bază și **fără a se avea în vedere faptul că, în prezent, această posibilitate este deja reglementată de cadrul legislativ în vigoare.**

Precizăm că, pentru a asigura legislației interne o cât mai bună înțelegere și implicit o aplicare corectă, este esențial ca redactarea acesteia să fie una de calitate. Referitor la acest aspect, menționăm că, potrivit **art. 6 alin. (1) teza I din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. [...]”*.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri¹, statuând că **„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”** și că **„respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție”**.

Totodată, menționăm că, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale², Curtea a reținut că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, conducând la

¹ A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr. 22/2016 care trimite la Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96.

² A se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 193 din 6 aprilie 2022, paragraful 23, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006 sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012.

caracterul de *lex certa* al normei. Legiuitorului îi revine obligația ca în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea acestor cerințe, concretizate în claritatea, precizia și predictibilitatea legii³.

Jurisprudența recentă a Curții Constituționale este constantă în demarcarea clară a exigenței de claritate și previzibilitate pe care trebuie să o îndeplinească orice act normativ, exigență care a fost cristalizată în prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. În acest sens, invocăm **deciziile Curții Constituționale nr. 196** din 4 aprilie 2013, **nr. 430** din 24 octombrie 2013, **nr. 447** din 29 octombrie 2013, prin care Curtea ridică previzibilitatea și claritatea la nivel de „**condiție esențială a calității și constituționalității normei juridice**”. Astfel, nu numai că formularea unui act normativ trebuie să permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, dar claritatea și previzibilitatea sunt elemente *sine qua non* ale constituționalității. Curtea Constituțională a mai statuat în jurisprudența sa (de exemplu, **Decizia nr. 1** din 11 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se *previzibilitatea*, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea, în acest sens, **deciziile Curții Constituționale nr. 903** din 6 iulie 2010 și nr. 743 din 2 iunie 2011).

În ceea ce privește motivarea soluțiilor legislative din cuprinsul proiectelor de acte normative, Curtea Constituțională a constatat - de exemplu, prin **Decizia nr. 139/2019** - că „sunt întemeiate și criticile formulate în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și, între valorile sale, principiul dreptății. **Fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale (...).** Astfel fiind, Curtea reține că lipsa motivării soluțiilor legislative este de natură să aducă atingere și dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și principiul dreptății, în sensul argumentelor anterior prezentate”.

Menționăm că **Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 6** faptul că:

³ A se vedea Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, paragraful 92.

„(1) Organele de stat cu atribuții în domeniul securității naționale sunt: Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, precum și Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Justiției, prin structuri interne specializate.

(2) Activitatea pentru realizarea securității naționale este organizată și coordonată de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării.”.

Totodată, conform **dispozițiilor art. 7** din actul normativ sus-menționat, organismul care coordonează și organizează activitatea pentru realizarea securității naționale, este Consiliul Suprem de Apărare a Țării, iar printre atribuțiile acestuia o regăsim și pe aceea de a stabili **„principalele direcții de activitate”** și de a aproba **„măsurile generale obligatorii pentru înlăturarea amenințărilor prevăzute în art. 3”**.

Analizăm, cu titlu de exemplu, doar cadrul legislativ care reglementează activitatea uneia dintre aceste autorități și învederăm în acest sens dispozițiile **art. 1 din Legea nr. 14/1992** privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, care instituie faptul că acesta **„(...) este serviciul organizat de stat specializat în domeniul informațiilor privitoare la siguranța națională a României, parte componentă a sistemului național de apărare, activitatea sa fiind organizată și coordonată de Consiliul suprem de Apărare a Țării.**

Activitatea Serviciului Român de Informații este controlată de parlament. Anual sau când Parlamentul hotărăște, directorul Serviciului Român de Informații prezintă acestuia rapoarte referitoare la îndeplinirea atribuțiilor ce revin Serviciului Român de Informații, potrivit legii.

În vederea exercitării controlului concret și permanent, se constituie o comisie comună a celor două Camere.

Organizarea, funcționarea și modalitățile de exercitare a controlului se stabilesc prin hotărâre adoptată de Parlament.”.

Ca atare, activitățile acestei Comisii comune permanente se pot materializa și în controale tematice ori inopinate la sediile Serviciului Român de Informații, pe toate domeniile de interes sau în cazuri punctuale, inclusiv prin atragerea unor autorități publice autonome cu atribuții specifice domeniului vizat și/sau a unor specialiști independenți, recunoscuți pe plan național, cu obligația de a fi respectate prevederile cu privire la Standardele de protecție a informațiilor clasificate.

De asemenea, potrivit dispozițiilor **art. 8** din actul normativ sus-menționat: **„Serviciul Român de Informații este autorizat să dețină și să folosească mijloace adecvate pentru obținerea, verificarea, prelucrarea și stocarea informațiilor privitoare la**

siguranța națională, în condițiile legii.”, implicit să își poată crea, dezvolta, administra și utiliza baze de date, sisteme informatice și de comunicații, aplicații și alte resurse în mediul on-line, ca mijloace moderne de realizare a misiunilor în domeniul securității naționale, așa cum propune inițiatorul prin proiect.

Arătăm că sunt incidente în domeniu și prevederile **Legii nr. 58/2023 privind securitatea și apărarea cibernetică a României**, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care stabilesc **cadrul juridic și instituțional privind organizarea și desfășurarea activităților din domeniile securitate și apărare cibernetică, mecanismele de cooperare și responsabilitățile instituțiilor cu atribuții în domeniile menționate.**

Precizăm că această analiză este valabilă și în cazul celorlalte autorități prevăzute la art. 6 din Legea nr. 51/1991.

Invocăm în sprijinul argumentației de mai sus jurisprudența constantă a Curții Constituționale cu privire la reținerea „în bloc” de date dacă nu sunt suficient de clare limitele, garanțiile și mai ales „încadrarea” față de orice intruziune în comunicații și fără garanții efective în materii conexe, respectiv retenție date de trafic sau măsuri cu impact asupra comunicațiilor și vieții private: **Decizia nr. 1.258** din 8 octombrie 2009, **Decizia nr. 440** din 8 iulie 2014, **Decizia nr. 461** din 16 septembrie 2014, **Decizia nr. 17** din 21 ianuarie 2015.

Totodată, menționăm faptul că trebuie respectat și principiul **unicității reglementării în materie, prevăzut de art. 14 din Legea nr. 24/2000**, sens în care, **semnalăm că, de lege lata**, în fondul activ al legislației sunt reglementări cu care normele propuse în prezentul proiect **trebuie corelate**, dintre acestea enumerăm cu titlu de exemplu:

a) Constituția României, republicată, care consacră principiile privind posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi și libertăți numai prin lege și numai dacă este **necesară, proporțională, nediscriminatorie și nu afectează esența dreptului.**

Totodată, Legea fundamentală asigură cadrul legal fundamental, care prevede la art. 64 alin. (4) - Camerele își pot constitui comisii comune. În acest sens invocăm și Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului care prevede la art. 4 alin. (1) - La nivelul Parlamentului se organizează comisii comune permanente ale celor două Camere.

b) Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată;

c) Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare,

care la art. 4 stabilește atribuțiile acestui organism, inclusiv cu privire la conducerea și coordonarea strategică a serviciilor de informații;

d) **Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații**, cu modificările și completările ulterioare;

e) **Legea nr. 58/2023 privind securitatea și apărarea cibernetică a României**, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care stabilește cadrul juridic și instituțional privind organizarea și desfășurarea activităților din domeniile securitate și apărare cibernetică, *mecanismele de cooperare și responsabilitățile instituțiilor cu atribuții în domeniile menționate*;

f) **Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate**, precum și **HOTĂRÂREA nr. 585 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Standardelor naționale de protecție a informațiilor clasificate în România**, scopul acestor acte normative fiind acela de protecție a informațiilor clasificate și a surselor confidențiale ce asigură acest tip de informații. Protejarea acestor informații se face prin instituirea sistemului național de protecție a informațiilor;

g) **Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Extern**;

h) **Cadrul legislativ care vizează înființarea, organizarea și funcționarea autorităților prevăzute la art. 6 din Legea nr. 51/1991.**

În concluzie, potrivit prevederilor legislației actuale, activitatea serviciilor de informații și a celorlalte autorități cu atribuții în domeniul securității naționale - potrivit art. 6 din Legea nr. 51/1991 - este supusă și în prezent unui **control de legalitate, de proporționalitate și necesitate**, prin care se verifică permanent, în ce măsură activitățile întreprinse sunt în acord cu legea, direct proporționale cu nivelul de risc și absolut necesare pentru prevenirea și contracararea amenințării.

În cazul în care, pentru protejarea securității naționale, este necesară aplicarea unor măsuri de restrângere temporară a exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor, autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 6 din Legea nr. 51/1991 sunt obligate legal să susțină argumentat, în fața organelor judiciare, propunerile pentru autorizarea unor astfel de măsuri.

Pentru aceste situații, **mecanismul extern al controlului de legalitate este asigurat de către Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, așa cum este prevăzut și la art. 15 din Legea nr. 51/1991.** Aceste două instituții sunt autorizate:

- să evalueze, sub aspectul legalității și în corelare cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, propunerile SRI

de autorizare a restrângerii temporare a drepturilor și libertăților constituționale;

- să exercite controlul asupra acțiunilor desfășurate de către SRI pentru punerea în aplicare a măsurilor autorizate;

- să fie informate despre rezultatul activităților autorizate prin restrângere și despre măsurile luate.

Referitor la exercitarea **controlului civil al serviciilor de informații și al autorităților prevăzute la art. 6 din actul normativ sus-menționat**, legalitatea activității acestora este asigurată prin control parlamentar, conform prevederilor Constituției, republicată, respectiv **anual sau când Parlamentul hotărăște**, acestea prezintă Parlamentului rapoarte cu privire la activitatea desfășurată în domeniul securității naționale.

Mai mult, pentru asigurarea controlului parlamentar, Parlamentul a adoptat **Hotărârea nr. 30/1993**, republicată, prin care se reglementează organizarea și funcționarea **Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității SRI**.

5. Sub rezerva însușirii celor de mai sus, formulăm următoarele observații privind respectarea normelor de tehnică legislativă:

5.1. Semnalăm că, din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, proiectul de act normativ nu este redactat într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie, astfel cum prevede **art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu titlu de exemplu, menționăm că sintagmele *„să creeze baze de date”, „sisteme informatice și de comunicații”, „aplicații”, „alte resurse în mediul on-line”, „în condițiile legii”, „precum și prin alte mijloace decât cele automate”, „date cu caracter personal care fac parte dintr-un asemenea sistem de evidență”, „sunt destinate să fie incluse într-un asemenea sistem”, „(...) măsurile ... specifice protecției informațiilor clasificate (...)”, „(...) la anumite intervale (...) dar nu mai târziu de 5 ani (...)”, „(...) în legătură cu o situație determinată (...)”, „(...) scopuri de securitate națională (...)”*, sunt lipsite de claritate și precizie și, prin urmare, normele care le conțin sunt lipsite de predictibilitate.

5.2. La pct. 1, norma propusă pentru lit. e¹) a art. 13 trebuie reanalizată și reformulată fiind lipsită de precizie, claritate și previzibilitate.

Astfel, în considerarea prevederilor art. 6 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se impune ca

termenii și sintagmele „(...) baze de date (...)”, „(...) sisteme informatice și de comunicații (...)”, „(...) aplicații (...)”, „(...) alte resurse în mediul on-line (...)”, „(...) în condițiile legii (...)”, să fie reanalizate și reformulate. În această redactare vagă, cu caracter general, fără a exista **definiții** pentru acestea, se poate interpreta că acoperă de la infrastructură internă, cum ar fi servere, aplicații de lucru, până la resurse cu impact extern, respectiv platforme, conturi, servicii online. Mai mult, nu se precizează **ce fel de resurse**, **în ce scopuri concrete se pot folosi**, **ce limite se impun** - interdicția de a ocoli regimul autorizărilor pentru interceptări - **ce garanții se acordă**, ca de exemplu audit, trasabilitate, acces, durate de stocare, control independent.

5.3. La partea dispozitivă a pct. 2, pentru rigoarea redactării, se va reda sub forma:

„2. După articolul 23 se introduc opt noi articole, **art. 23¹ - 23⁸** cu următorul cuprins:”.

5.4. La art. 23¹ alin. (1), în considerarea prevederilor art. 6 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, norma propusă trebuie reanalizată și reformulată, prin folosirea sintagmelor *„precum și alte mijloace decât cele automate”*, *„date cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență”* fiind lipsită de precizie, claritate și previzibilitate.

5.5. La norma propusă la art. 23¹ alin. (2), pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, sintagma *„autoritățile prevăzute la art. 6”* va fi redată sub forma **„organele cu atribuții în domeniul securității naționale** prevăzute la art. 6”, așa cum prevede însăși norma la care se face trimitere.

Totodată, semnalăm că norma propusă la alin. (2) trimite generic la **„măsurile (...) specifice protecției informațiilor clasificate”**. Pentru precizia normei, recomandăm o trimitere explicită la cadrul aplicabil, respectiv Legea nr. 182/2002 și Standardele aprobate prin HG nr. 585/2002 sau o formulare care să distingă între date clasificate și neclasificate, evitând suprapuneri sau ambiguități.

5.6. La norma propusă la art. 23² alin. (1) lit. b) se impune ca introducerea expresă a procedurii de avizare pentru **certificatul de securitate/autorizația de acces la informații clasificate** să fie corelată cu legislația din domeniul protecției informațiilor clasificate care reglementează noțiunile și procedurile incidente în cauză, în caz contrar există riscul creării unui **paralelism legislativ** sau al unei reglementări incomplete.

5.7. La norma propusă la art. 23² alin. (1) lit. d) folosirea sintagmei **„(...) dar nu mai târziu de 5 ani de la stocare (...)”** nu

conferă normei propuse claritate, precizie și previzibilitate. Mai mult, nu rezultă cine este responsabil și nici forma de materializare, respectiv proces-verbal sau raport intern.

5.8. La textul pentru **art. 23² alin. (1) lit. e)** sintagma **„cu condiția ca datele să fie prelucrate în legătură cu acest scop și nu mai mult timp decât este necesar”** este vagă și nu conferă normei propuse precizie și claritate, deoarece nu este stabilită **trasabilitatea**, înregistrarea transferurilor, accesul pe bază de **„necesitate de a cunoaște”**, audit.

5.9. La norma propusă la **art. 23² alin. (1) lit. f) și alin. (3)** sintagma **„atunci când constată ...”** este lipsită de precizie și claritate, nu conferă coerență normei și se impune clarificată **procedura de constatare** și corelată relația cu alte dispoziții din Legea nr. 51/1991 care prevăd păstrarea sau distrugerea unor materiale rezultate din activități autorizate.

De asemenea constatăm că textele propuse instituie obligații pentru autoritățile prevăzute la art. 6 din actul normativ de bază, însă nu este clar **mecanismul de control efectiv** și care sunt **căile de atac** adaptate acestui tip de prelucrare, în acord cu exigențele dispozițiilor **art. 23 din Legea nr. 51/1991 și art. 53 din Constituție**.

5.10. La norma prevăzută la **art. 23⁴**, pentru a se asigura unitatea terminologică cu actul normativ de bază, urmează ca aceasta să debuteze astfel:

„Art. 23⁴ - Comisiile permanente pentru apărare, ordine publică și siguranță națională ale celor două camere ale Parlamentului în vederea exercitării controlului parlamentar asupra activității autorităților (...).”

Observația este valabilă pentru toate cazurile similare din proiect.

5.11. La **art. 23⁵**, sugerăm reanalizarea și reformularea normei propuse având în vedere prevederile **art. 16 alin. (1)** din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și în considerarea prevederilor **art. 22** din actul normativ de bază.

5.12. La **art. 23⁸** sintagmele **„(...) în legătură cu o situație determinată (...)”** și **„(...) în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 (...)”** sunt lipsite de precizie și claritate și ca atare, se impune reanalizarea și reformularea acestora astfel încât să rezulte **mecanismul procedural** pe care îl implică - îndeosebi **procedura prealabilă** - întrucât **Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare**, condiționează sesizarea instanței de parcurgerea plângerii prelabile.

Menționăm că **Legea nr. 51/1991 la art. 10** stabilește caracterul de **secret de stat** al activității de informații și reguli restrictive de comunicare sau consultare a documentelor, inclusiv păstrarea în arhive și consultarea numai în condițiile legii. De aceea, în lipsa unor garanții procedurale corelate, respectiv cum se administrează probele care au caracter clasificat, în ce condiții are acces instanța, în ce măsură reclamantul poate susține efectiv cauza, există riscul ca procedura propusă să îmbrace un caracter **formal**, dificil de valorificat în practică. **Recomandarea ar fi** să se lege expres dreptul de acțiune al persoanei ce se consideră vătămată în drepturile sale de existența unei **cereri** - de exemplu pentru rectificare/ștergere/confirmare și a unui **refuz** ori a lipsei răspunsului, pentru a se încadra clar în arhitectura Legii nr. 554/2004.

În concluzie, este necesar ca propunerea legislativă să fie **reconsiderată în totalitate**, atât din punctul de vedere al configurării soluțiilor legislative preconizate, care trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile legale în vigoare, cât și din punctul de vedere al **exprimării** soluțiilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, în mod clar și precis, fără echivoc.

Prin urmare, propunerea legislativă, în ansamblul său, încalcă prevederile **art. 1 alin. (5) din Constituția României**, republicată, care consacră principiul legalității, în componenta privind calitatea legii.

*

* *

Față de cele de mai sus, propunerea legislativă nu poate fi promovată în forma propusă.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 23/13.01.2026